

Po górach, dolinach...

Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika, w Ustroniu

Nr 51 (1229) 17 grudnia 2017 r.

Adres internetowy Parafii: <http://www.parafiaustron.pl>

E-mail Redakcji: barbaralanghammer@gmail.com

III NIEDZIELA ADWENTU

Duch mój się raduje w Bogu, Zbawcy moim (Łk 1,46)

Pojawił się człowiek posłany przez Boga - Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz /posłanym/, aby zaświadczyć o światłości. Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wysłali do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów z zapytaniem: Kto ty jesteś?, on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: Ja nie jestem Mesjaszem. Zapytali go: Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem? Odrzekł: Nie jestem. Czy ty jesteś prorokiem? Odparł: Nie! Powiedzieli mu więc: Kim jesteś, abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali? Co mówisz sam o sobie? Odpowiedział: Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz. A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I zadawali mu pytania, mówiąc do niego: Czemu zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem? Jan im tak odpowiedział: Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemienia u Jego sandała. Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu (J 1,6-8.19-28)

Święty Jan Chrzciel był człowiekiem prostym i ubogim. Bóg posługuje się właśnie ludźmi prostymi i ubogimi, aby wzbudzić silne pragnienie Jezusa. Takich ludzi nie brakuje i dziś. Wielu jest Janów Chrzciel, którzy swoją prostą i pełną pokory postawą wlewają w nasze serca Boże światło. Ich stanowczość świadczy o głębokiej wierze i pewność otrzymanego powołania.

Perykopa Ewangelii na III Niedzielę Adwentu zachęca nas do pogłębienia swojej wiary. Zachęca nas do postawienia sobie pytania: Co mówimy sami o sobie? Jaki jest obraz naszego powołania? Czy dobrze rozeznali naszą drogę życia? Czy w życiu czujemy się na swoim miejscu i czy wierzymy, że jest to miejsce dane nam od Boga?

Wysłuchajmy się sercem w rozmowę Jana z wysłannikami. Zwróćmy uwagę z jaką jasnością i pewnością mówi o nadchodzącym Zbawicielu. Nie skupia on uwagi na sobie. Wie, że jest jedynie „głosem”, którym Bóg posługuje się dla wypełnienia własnych zamiarów.

Stając w pokorze i w prawdzie przed Bogiem chcemy zastanowić się czy w naszych pragnieniach, słowach, rozmowach nie szukamy siebie?

Czy nie używamy Boga do szukania własnej chwały?

Czy w tym czasie przedświątecznym za bardzo nie skupiamy się nad przygotowywaniem wszystkiego, co najbardziej oddala nas od Boga. Mam na myśli konsumpcję w pełnym tego słowa znaczeniu. Święta miną bardzo szybko, a szkoda wyrządzona duszy pozostanie. Przygotowania dla rodzinnego spędzenia świąt jest bardzo ważne, ale niech gorączka zakupów, porządków i innych z tym związanych czynności, nie przesłoni nam duchowego przeżycia świąt. Całe nasze życie jest adwentem, a więc oczekiwaniem na spotkanie z Panem Bogiem. Ta chwila nadchodzi bardzo szybko. Wielu już nas w tym wyprzedziło. Pan Bóg nie zapyta się nas ile i jakie potrawy zjedliśmy? Jakie prezenty daliśmy i otrzymaliśmy? Zapyta nas czy dobrze wykorzystaliśmy dany nam czas oczekiwania na spotkanie z Nim. Porozmawiajmy o tym z samym Panem Jezusem. Nie bójmy się właśnie teraz świadczyć o Nim, nawet gdy staniemy się jak *głos wołający na pustyni*.

Módlmy się o dobre, po Bożemu, przeżycie czasu oczekiwania.

Wasz brat Franciszek

Myśl na Adwent:

„Nie odkładajmy do jutra tego, co możemy zrobić dzisiaj.

Któż może nas zapewnić, że jeszcze jutro żyć będziemy?”.

św. Ojciec Pio

Sacrum w muzyce

Podstawowe wiadomości z zakresu konstrukcji organów

Organy piszczałkowe to instrument klawiszowy, należący do grupy aerofonów - instrumentów muzycznych, w których źródłem dźwięku jest drgający słup powietrza lub też wprawiony w drgania przez strumień powietrza element metalowy, zwany języczkiem. Organy są instrumentem o bardzo złożonej budowie. Najogólniej rzecz biorąc instrument ten składa się z trzech zasadniczych elementów: grupy piszczałek, mechanizmu gry (trakturny), aparatu tłoczącego powietrze oraz szafy organowej.

Najbardziej eksponowaną częścią instrumentu jest szafa organowa, stanowiąca obudowę wszystkich elementów i mechanizmów składowych organów.

Szafa organowa pełni dodatkowo rolę rezonatora akustycznego oraz funkcję dekoracyjną (zwłaszcza jej najbardziej widoczna frontowa część nazywana prospektem).

Szafa organowa spełnia zatem podwójną rolę. W pierwszej z nich szafa jest ozdobną częścią instrumentu - wiele szaf organowych, zwłaszcza starszych, jest bogato zdobionych oraz rzeźbionych i stanowi dzieła sztuki. Z drugiej strony szafa organowa zabezpiecza wnętrze organów przed wpływami zewnętrznymi, wpływa też korzystnie na wypromieniowanie dźwięku przez organy.

Szafa zapewnia organom większą trwałość, chroniąc wnętrze przed kurzem i słońcem, pozwala też ukierunkować wydobywający się z organów dźwięk w sposób korzystny.

Szafa powinna być zbudowana z masywnego drewna i stanowić zwartą konstrukcję. Wypromieniowanie dźwięku z organów powinno zachodzić głównie przez część szafy stanowiącą prospekt (organy mogą posiadać jednocześnie kilka prospektów). Organy budowane współcześnie przez najlepsze na świecie firmy wyposażone są zawsze w szafy.

Inną widoczną częścią organów jest stół gry (kontuar) z klawiaturą lub klawiaturami ręcznymi (manualami), klawiaturą nożną (pedałem) oraz różnorodnymi przyciskami, manubriami, przełącznikami ręcznymi lub nożnymi, itp. Praktycznie cała reszta elementów składowych klasycznych organów nie jest widoczna na zewnątrz, oczywiście oprócz piszczałek umieszczonych w prospekcie. Trzeba sobie zdać sprawę z tego, że piszczałki widoczne na tej dekoracyjnej części szafy organowej, stanowią na ogół niewielki procent ogólnej liczby piszczałek zamontowanych w instrumencie. Reszta wraz z wszystkimi mechanizmami ukryta jest najczęściej wewnątrz szafy.

Piszczałki wargowe i języczkowe (czasem również inne elementy grające) są podstawowym źródłem dźwięku w organach. Najczęściej spotyka się piszczałki wykonane ze stopów cyny z ołowiem lub z drewna.

Szeregi piszczałek grupowane są w tzw. głosy (rejestry) organowe.

Piszczałki każdego głosu charakteryzują się zwykle podobną budową i wyrównanym brzmieniem. Poza głównymi generatorami dźwięku w organach - piszczałkami skonstruowanymi na zasadzie aerofonów, występować mogą sporadycznie generatory dźwięku działające na innych zasadach. Należą do nich dzwony, ksylofony, dzwonki lub celesty, których dźwięk wytwarzany jest na zasadzie perkusyjnej. Spis głosów jakimi dysponuje instrument nazywany jest dyspozycją organów. Niewielkie instrumenty wyposażone są w kilka głosów, w instrumentach średnich i dużych natomiast, liczba głosów może dochodzić do kilkudziesięciu.

Wielkość organów określa się w oparciu o ilość głosów i manualów w instrumencie: organy wielkie - ponad 60 głosów, więcej niż trzy manualy i pedały, monumentalny często wieloczęściowy prospekt; organy średnie - ponad 25 głosów, więcej niż dwa manualy i pedały, prospekt jedno lub wieloczęściowy; organy małe - kilkanaście głosów, dwa manualy z pedałem lub jeden manual z pedałem

Wszystkie piszczałki ustawione są na drewnianych skrzyniach (wiatrownicach), w których dokonywany jest rozdział sprężonego powietrza. Na przestrzeni dziejów wykształciło się mnóstwo różnych odmian wiatrownic, choć ich podstawowe funkcje pozostają niezmienione. Niewielkie instrumenty wyposażone są w jedną wiatrownicę, duże organy natomiast działają w oparciu o kilka wiatrownic. Powietrze dostarczane pod stałym ciśnieniem do wiatrownic wytwarzane jest w miechach napędzanych ręcznie, nożnie lub w sposób automatyczny (elektryczny). Jak wyżej wspomniano, powietrze pod ciśnieniem tłoczone jest do wiatrownic, w których następuje jego rozdział do piszczałek. Rozdział powietrza możliwy jest dzięki mechanizmom przenoszącym ruch klawiszy (w klawiaturach kontuaru) na ruch wentyli znajdujących się w wiatrownicach i wpuszczających sprężone powietrze do piszczałek. W organach z różnych okresów można się zetknąć z wieloma odmiennymi systemami przenoszenia tego ruchu. Systemy te nazywane są trakturami. Traktura jest więc elementem pośredniczącym między klawiaturą a wiatrownicą, z ustawionymi na niej piszczałkami, w takim przypadku mówi się o trakturze gry.

W zależności od konstrukcji i podstawowego „nośnika” ruchu w trakturach, spotyka się podstawowe ich systemy: trakturę mechaniczną, pneumatyczną i elektryczną. Najczęściej w organach występuje również traktura rejestrowa. Jest to również system łączący elementy sterujące z wykonawczymi, ale w tym przypadku odnoszące się do włączania i wyłączania rejestrów. Mechanizmy rejestrowe umożliwiają uaktywnianie wybranych głosów organowych, pozwalając tym samym na zróżnicowanie dynamiczne i brzmieniowe gry na organach.

ks. Jacek Paczkowski, za opiekun.kalisz.pl

Patriarchowie i Prorocy z naszego kościoła

Izajasz

Kolejną postacią w naszej opowieści o Patriarchach i Prorokach z malowidła w absydzie naszego kościoła jest prorok Izajasz. Przedstawiony jest jako druga postać od prawej, (po prawej stronie ołtarza patrząc z nawy głównej).

Izajasz po hebrajsku: *jesza 'jahu*, po grecku: *Esaias*, po łacinie: *Isaias*, to imię własne pierwszego spośród proroków większych oraz kilku innych osób, w Starym Testamencie bliżej nie znanych, (1Krn 3,21; 25, 3.15; 26,25; Ezd 8,10; Ne 11,7). Izajasz oddziałł bardzo silnie na myśl chrześcijańską: był zwany „Ewangelistą Starego Testamentu”, i **jest cytowany osiemdziesiąt pięć razy w Nowym Testamencie**.

Izajasz jest cytowany w Nowym Testamencie, w Ewangeliach i w Listach. Stąd też św. Augustyn stwierdza, że jest on bardziej ewangelistą niż prorokiem.

Ks. Marek Starowiejski – Tradycje Biblijne. Wydawnictwo PETRUS Kraków 2015, str.190-192.

Oto kilka przykładów wspomnień Izajasza w ewangeliach adwentowych. W ubiegłą niedzielę czytany był fragment ewangelii według św. Marka:

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza: Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą: on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu. Jemu prostujcie ścieżki. Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jeruzolimy przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając (przy tym) swe grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczę i miodem leśnym i tak głosił: Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, Ona zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym (Mk 1,1-8).

Na wstępie cytowanej Ewangelii mamy wspomnienie na proroczo Izajasza o Mesjaszu. Wymieniony w tym proroczym posłaniu, to prorok Jan Chrzciciel, który jest ostatnią postacią namalowaną w absydzie naszego kościoła. Pierwszy na prawo od ołtarza.

Rorate coeli desuper

Księga Izajasza jest jednym z najczęściej używanych w liturgii katolickiej ksiąg Starego Testamentu, a prośba; by niebiosa spuściły na ziemię rosę (Iz 45,8); *rorate coeli desuper* używana we mszy adwentowej stała się powodem nazwania tej mszy *Roratami* i weszła do popularnej pieśni adwentowej (łacińskiej i polskiej). Istnieje szereg znanych tekstów liturgicznych wziętych z Izajasza (adwentowe tzw. *Antyfony O* (n. p. Iz 11,10;22,22), czy *Puer natus* Iz 9,6)

Przepowiednia o zbawieniu (Iz 45,7-8)

7. Ja czynię światło i stwarzam ciemności,
sprawiam pomyślność i stwarzam niedolę.
Ja, Pan, czynię to wszystko.

8. Niebiosa, wysączcie z góry sprawiedliwość i niechaj obłoki z deszczem ją wyleją!

Niechaj ziemia się otworzy, niech zbawienia wyda owoc
i razem wszędzie sprawiedliwość!
Ja, Pan, jestem tego Stwórcą

Iz 45,8 – Mesjański tekst znany z liturgii adwentu. Ziemia ma wydać owoc, mianowicie Mesjasza, którego gdzie indziej nazywa się Odrośłą z korzenia Jessego, z pnia Dawidowego (Porównaj Iz 4,2;7,14;11,1; Jr 23,5;33,15; Za 3,8;6,12)

Biblia Tysiąclecia. Ilustrowana zbiorami Muzeów Watykańskich t. 26. Wydawnictwo PALLOTINUM JEDNOŚĆ, Warszawa 2016. str. 19.

Słowa Izajasza zostały zacytowane w popularnej pieśni adwentowej; „*Niebiosa, rosę spuście nam z góry...*”.

Niebiosa, rosę spuście nam z góry,

Sprawiedliwego wylejcie chmury;

O wstrzymaj, wstrzymaj Twoje zagniewanie

I grzechów naszych zapomnij już, Panie!

Grzech nas oszpecił w nędznej postaci

Stoim przed Tobą jakby trędowaci.

O, spojrzaj, spojrzaj na lud Twój znękany

I ześlij Tego, co ma być zesłany.

Pociesz się, ludu, pociesz w twej niedoli,

Już się przybliży kres twojej niewoli.

Roztwórz się ziemi i z łona twojego

Wydaj nam, wydaj już, Zbawcę naszego.

Chwalcie Pana. Modlitewnik Diecezji Bielsko-Żywieckiej, Cieszyń 2010 r. Wyd. Dziedzictwo św. Sarkandra, Cieszyń, Wydanie III poprawione, str.122.

Opracowali Elżbieta i Andrzej Georgowie

ŚWIATŁO

Przeżywaliśmy z Robertem trudny czas. On obciążony pracą stale był zmęczony. Ja, oczekująca na narodzenie się trzeciego dziecka, byłam ogarnięta strachem i żyłam w napięciu, gdyż rok wcześniej straciłam dziecko. Chciałam powiedzieć Robertowi, co czuję, ale wydawało się, że w ogóle go to nie interesuje.

Pewnego dnia przeczytałam: „Miłość oznacza kochać jako pierwszy, niczego nie oczekując”.

To było światło.

Robert miał zaraz wrócić z pracy. Nakryłam pięknie stół, przygotowałam jego ulubione danie, przywitałam go promiennym uśmiechem, starałam się go naprawdę słuchać. Długo rozmawialiśmy, odnajdując harmonię, którą straciliśmy. Nasze relacje stały się piękniejsze, nowe.

Czy wiesz, że...

...roraty - to śpiew na wejście Mszy św. wotywniej o Matce Bożej w adwencie, rozpoczynający się od słów: Roratecaelidesuper ("Spuście rosę niebiosa z góry"; por. Iz 45,8)?

Stąd całą Mszę św. adwentową o Matce Bożej nazwano roratami.

W Polsce ta Msza św. związana jest z różnymi zwyczajami.

W czasie rorat pali się dodatkowa świeca z białą lub niebieską wstążką.

Zwyczaj umieszczania tej dodatkowej świecy sięga czasów księcia Bolesława Wstydlwego (1226-1279); za jego panowania na początku adwentu stawali przed ołtarzem katedry przedstawiciele wszystkich stanów z zapalonymi świecami i powtarzali słowa: „Jestem gotów na sąd Boży”. Przedstawicielei yło siedmiu, więc i świec było siedem (o jedną więcej niż zwykle”.

Kościół na początku Mszy św. roratniej pogrążony jest w ciemnościach. Palą się jedynie świece i przyniesione przez dzieci lampiony. Dopiero po akcie pokutnym, na śpiew „Chwała na wysokości Bogu” zapala się wszystkie światła w kościele.

Kącik poezji

Domowy spokój się marzy
myśl dogania
gdy święta w drodze.
Taki spokój z zapachem
gdy się próg przestępuje.
Kusi zagadką, co będzie pieczone,
ile zapachów pomieszczą
pierniki i śledzie.

Krzątanina w kuchni,
rytuały rodzinne
i mocno domowe
bogactwo duchowe,
roratnio – adwentowe.
Ach, rozpląnąć się
w atmosferze adwentu,
zakodowanym w pamięci
smaku, aromacie,
posypce waniliowo – maślanej.
Warzechą po łapkach
możesz dostać
gdy przekroczysz umowne granice.

I nie mieć wątpliwości
co w tym życiu zagonionym,
mocno kreowanym
od ważnego ważniejsze.

Barbara Górniok

jest kołem ratunkowym na morzu życia

- Ty pracujesz?
Pracowałem na pół etatu ale zwolnili mnie
- Dlaczego?
- To była praca na pełny etat
- Dlaczego mieszkańcy Wąchocka jedzą ziemię?
- Dlatego, że grunt to zdrowie!!!
- Jasiu, chodźmy do domu, bo już późno. Dziesiąta!
- E, głupi jesteś. Jak wrócę do domu o dziesiątej
dostanę lanie, że przyszedłem tak późno, a jak wrócę o
dwunastej, to rodzice będą się cieszyć, że nie zginąłem.

Z życia parafii

- W piątek, 8 grudnia, na wieczornej Eucharystii Proboszcz poświęcił medaliki dzieciom przygotowującym się do I Komunii św. Także Dzieci Maryi złożyły swoje przyrzeczenie.
- W ciągu całego tygodnia przynosiliśmy do kościoła *dary serca*. Już w najbliższy wtorek będziemy przygotowywać paczki, które trafią do najbardziej potrzebujących, starszych Parafian.
- Były roznoszone życzenia świąteczne dla osób, które ukończyły 75 rok życia, natomiast wszyscy Parafianie po 90 roku dostali też świąteczny upominek.
- Do najbliższej soboty trwać będą tegoroczne roraty.
- Ważna informacją, *Stały konfesjonał „ruszy”* dopiero 22 stycznia.

**Pani Stanisławie Suchy
oraz całej Rodzinie
składamy
wyrazy szczerego współczucia po śmierci
męża, ojca, dziadka i pradziadka,
śp. Jana Suchego -
w imieniu Parafian
redakcja „Po górach, dolinach...”**

*"Ludzie, których kochamy, zostają na zawsze, bo
zostawili ślady w naszych sercach".*

JUBILACI TYGODNIA

Anna Cudzych

Zbigniew Kamiński
Robert Nowiński

Zbigniew Gwiazda
Anna Pasternak

Weronika Jaworska-Pawlicka
Irena Kozik

Piotr Makselan
Zbigniew Kozłowski

Jan Goj
Władysław Janik

Ludwik Tatarczyk
Danuta Libera

Andrzej Wojcieszek

**Zacnym Jubilatom życzymy pomyślności,
zdrowia, wielu łask Bożych za wstawiennictwem
Najświętszej Maryi Panny oraz radości i spokoju.**

„Po górach, dolinach...”

Barbara Langhammer (red. naczelny), Roman Langhammer (skład komputerowy), Franciszek Jaworski,
ks. prob. Wiesław Bajger (ogłoszenia i intencje)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów i zmiany tytułów.

Wydawca: Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika w Ustroniu.

Koszt wydania: 1 zł.; ofiara dobrowolna.

Adres Redakcji: 43-450 Ustroń, ul. M. Konopnickiej 1, tel. 33 854 30 23 (Parafia: 33 854 24 49).

Strona internetowa Parafii: <http://www.parafiaustron.pl> **E-mail Redakcji:** barbaralanghammer@gmail.com